

MADE IN AMERICA
Anthology of short stories
July 2000

ద్వంద - ఆదిత్య కృష్ణమూర్తి కవి | యాగంకంట కల్పం -
రఘుపతి - డి. ఉం. రి. గ. -

కవిత్వం - రి. ఉం. రి. గ. -
కవిత్వం - రి. ఉం. రి. గ. -
కవిత్వం - రి. ఉం. రి. గ. -
కవిత్వం - రి. ఉం. రి. గ. -
కవిత్వం - రి. ఉం. రి. గ. -

సింప్లి సత్యంగారు! లేక.... సత్యమున్న కథలు

చిన్నప్పుడు మా అమ్మమ్మలూ, పెద్దమ్మలూ, చిన్నమ్మలూ - యింకా మావయ్యలూ, అన్నయ్యలూ - యింకా బావలూ, వదినలూ, స్నేహితులూ - అందరూ, వయసులో నాకన్నా పెద్దవాళ్ళే! వీళ్ళందరూ నాకూ, మా కుటుంబంలో నా వయసున్న యింకా బోలెడంతమందికీ ఎన్నో కథలు, రకరకాలవి, చెప్పేవాళ్ళు. రాజుల కథలూ, వీరుల కథలూ, భక్తి కథలూ, దేవుళ్ళ కథలూ - యిలా ఎన్నో రకాల కథలు. అవన్నీ అద్భుతంగా వుండేవి. ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చేవి. ఉత్సాహాన్నిచ్చేవి. పైగా వాటి వల్ల ఎంతో హాయిగా నిద్ర వట్టేది. సూర్యుడు నడినెత్తి కెక్కేవరకూ నిద్రలోనే వుండే వాళ్ళం. నిద్ర లేచాక మళ్ళీ ఎప్పుడెప్పుడు రాత్రవుతుందా, ఎప్పుడు అన్నాలు తినేసి కథలక్కూచుందామాని తెగ ఆత్రంగా వుండేది. అలా బాల్యం గడిచింది. వయసుతోపాటు జీవితం పెరిగింది. బుద్ధి పెరిగింది, అనుభవమూ పెరిగింది. కథల్లా జీవితంలో కూడా హెచ్చు తగ్గులూ, సుఖదుఃఖాలూ, అటుపోట్లూ ఉన్నాయి. అంతే జీవితం! నాదే కాదు అందరి జీవితాలూ - కథల్లాగే ఉంటాయని తెలిసింది -

అసలు జీవితానుభవాలల్లాంటి కథలు చెప్తారని ఒక వయసు వచ్చాక జ్ఞానోదయం అయ్యింది. 'ఓహో - ఇవా కథలంటే!' అని కూడా జడ్జిమెంట్ దొరికింది. అందువలన చేత నూటాక్క జిల్లాల నిజమేమిటంటే - కథలు విధిగా జీవితాల్నించే వుండతాయినీ, జీవితాల్నే ప్రతిబింబించాలనీను!

అయితే కొన్ని కథలు కేవలం కాలక్షేపం కోసం కూడా వుంటాయి. వాటి చరిత్ర మనకనవసరం. రచయిత మందపోటి సత్యం గారు నాకు గత ముప్పై యేళ్ళుగా పరిచయం. వ్యక్తిగా విరాధిగా తెలుసు. ఆయన చాలామంది లాగే మధ్యతరగతి మనిషి. సామాన్యమైన మనిషి. కానయితే జీవితాన్ని, మనుషుల్ని స్రీమించే మనసున్న మనిషి. తోటి మనుషుల కష్టసుఖాల్ని స్రీమించారు.

1982 నుంచి 1972 దాకా, ప్రాసినమయికి ఒక్కటి మాత్రం 1980లో ప్రాసినది. అంటే వాలుగు
 కాలాల సాంఘిక పరిస్థితులకు అద్దం వచ్చిన కథలన్నమాట. పేటల్లో నాకు భాగా వచ్చినవి,
 అవికా వచ్చినవి కూడా ఉన్నాయి. అయినా ముప్పై సంవత్సరాల సామాజిక మార్పులనే కాకుండా,
 కథలతో భావాలు, భేదనా విధానం ఎలా మార్పు చెందిందో చూపించే కథలు కనుక అన్నిటిని
 మీ ముందుంచుతున్నాను. పెనరట్టు ఇప్పటికీ వాళ్ళకి పెనరట్టు, మినరట్టు ఇప్పటికీ వాళ్ళకి
 మినరట్టు. ఆ పైన మీ ఇష్టం!

ఇంతవారితో మరెవరికీ "రచన"లో సంవత్సరపుర పైన వధునగా ప్రచురించిన
 అంతులను నిశేషంగా అక్కట్లుకున్నావా "గవర్నమెంటులోనే కథలు" ఈ కథల సంపుటిలో పాటు
 అందువల్లే ఆయన ఈ కథల్ని రాశారు.

ఈయన కథల్లో మెరుపుల్లేవు, నిజాలు తప్ప అలంకారాలు లేవు, నిరాడంబరత తప్ప!

ఈయన కథల్లో నాక్కనిపించిన మరో మంచి గుణం - కథని ఎంతో నింపాడిగా, సజావుగా
 చెప్పటం! ఎంత చెప్పాలో అంతే చెప్పటం! పైగా - రచయితగా జోకర్లం చేసుకుని తానేదో పెద్ద
 జ్ఞాని అయినట్టు పాఠకుడికి హితబోధలు చేయకపోవటం!!

అయ్యా - సత్యంగారూ, మీ సింప్లిసిటీకి నమస్కారం!

అసలు సంగతి - సత్యంగారూ - ఈ సంపుటిలోని కథల్ని నిజంగా క్రుణ్ణంగా చదివాను.
 చదివాక మీ కథల్ని 'పరిచయం చేసే' అవకాశాన్ని బ్రహ్మాండంగా వాడుకుని, నాకు తెలుగు
 కథలో వున్న నలభై ఏళ్ల అనుభవంతో కలిగిన జ్ఞానసంపదని ప్రదర్శిద్దామనుకున్నాను. ప్రదర్శించి,
 ఒక్కో కథ తాలుకా ఒడ్డు పొడుపునీ, రంగూ రుచినీ, తప్పాప్పల్నీ వికడీకరించి పాఠకమహాశయులకి
 తెలియజేప్పే ప్రయత్నం చేద్దామనుకున్నాను. ఎందుచేతనో (బహుశా నా మనసు మారుమూలెక్కడో
 'ఇంగితం' అన్న పదార్థం వున్నందువల్ల గాబోలు) ఆ ప్రయత్నం విరమించుకోవటం నా ఆరోగ్యానికి
 అన్ని రకాలుగా 'ఆరోగ్యం' అని స్ఫురించింది. అందువల్ల -

మీ గురింటి, మీ కథల గురించి ఇలా మీలాగా సింపుల్ గా రాయటమే నాకు అన్ని విధాలా
 క్షేమమని భావించి -

మీ నుంచి మరిన్ని కథల్ని ఆశిస్తూ -

29 మే 2000
 హైదరాబాద్

మీ
 పంధ్ర